

GELOOF ALS GAVE

DAG 1: TOCH NIET GELOVEN...

Handelingen 13:42-52

Geloven in de Zaligmaker is onze plicht. Het is niet minder ook een voorrecht. Je moet dus niet alleen aan al Zijn woorden geloof hechten, maar je mag je ook in geloofsvertrouwen aan Zijn liefde en genade overgeven.

Je zou denken dat het 'moeten' en het 'mogen' geloven waarover de Bijbel het zo vaak heeft, ervoor zorgt dat men ook echt gaat geloven. Maar in de praktijk blijkt het toch wat moeilijker te liggen. Om de ene of de andere reden is de reactie van heel veel mensen niet dat ze deze barmhartige God te voet vallen, maar dat ze Zijn vriendelijke uitnodiging in de wind slaan. Ze verwerpen Zijn afkondiging van heil en lachen om Zijn bedreigingen en oordeelsaankondigingen.

Zo ging het met veel luisteraars van Paulus' preek in de synagoge te Antiochië. Toch zijn er altijd ook mensen geweest die wél gehoor gaven aan de oproep om in de gekruisigde Christus te geloven. Hoe kwam dat? In het gelezen Schriftgedeelte wordt het zo omschreven: er geloofden er zovelen als er geordineerd (bestemd) waren tot het eeuwige leven.

Mochten de anderen niet tot Christus vluchten? Zeker wel, maar ze wilden niet. En wij? Vanuit onszelf zijn wij net zo vijandig!

Lees van de Dordtse Leerregels, hoofdstuk 1, de artikelen 1-5.

DAG 2: NIET ZONDER MIDDELEN

Handelingen 14:1-7, 20-22

Wie de kosten van het geloofsleven eerlijk onder ogen ziet, wordt bij de eerste aanblik bepaald niet vrolijk. Paulus zegt tegen de pasbekeerde christenen in Lystre en Ikonium dat zij maar op één manier in het Koninkrijk van God kunnen binnengaan, namelijk 'door veel verdrukkingen' (vers 22). Hoe kan een gelovige dit volhouden? Het gaat over verdrukking..., het gaat over verdrukkingen (meervoud)..., het gaat over véél verdrukkingen...

Hoe moet het ooit goedkomen? God zorgt daarvoor, zo leren we uit allerlei gedeelten van zowel het Oude als het Nieuwe Testament. Hoe doet God dat? Zoals Hij het geloof eerst in het hart werkte en steeds sterkt, zo geeft Hij ook de volharding, door Zijn Woord als middel te gebruiken.

De apostel heeft dat goed geweten. Daarom vermaant hij de discipelen om vol te houden, om te blijven in het geloof. Dus al weet Paulus dat God trouw is en dat alleen Hij het geloof in stand kan houden, toch laat hij niet na om de jonge christenen trouw te vermanen, dat is: aan te sporen om te volharden.

Wie later op zijn geloofsweg terugkijkt, ziet niets om trots op te zijn, maar wel heel veel om verwonderd en dankbaar voor te zijn. Die ziet de trouw van God, ondanks zijn ontrouw...

Gebruik jij de door God gegeven middelen om te leren geloven en om vol te houden?

DAG 3: TOCH REIN!

Handelingen 15:1-9

In Jeruzalem worden heel belangrijke beslissingen genomen op de bijeenkomst die wordt belegd om een vraag uit Antiochië te bespreken. De vraag luidt: moeten heidenchristenen de ceremoniële wetten onderhouden? Moeten zij ook besneden worden? Het antwoord luidt: nee. Om dit te beargumenteren, zegt Petrus in vers 9 dat God op maar één manier het hart van adamskinderen reinigt: door het geloof. Hierdoor maakt hij duidelijk dat het geloof centraal staat en dat allerlei andere dingen uiteindelijk er niet toe doen.

Waarom is het geloof zo belangrijk? Omdat we een rein hart nodig hebben. Zonder reiniging van ons vuile hart kan de heilige God met ons geen vertrouwelijke, intieme omgang hebben.

Hoe wordt ons hart rein? Niet door uiterlijke dingen, als vasten en offers brengen. Ook niet door zelfwerkzaamheid, maar door God alleen. Welk middel gebruikt Hij daarvoor? Het geloof. Nee, niet het geloof dat wij produceren en waar wij eer mee behalen, maar het geloof dat Hij schonk en dat Hij in stand hield.

Zo blijkt dat het reinigen van ons hart, dat zo onmisbaar is, Zijn werk is. Ik roep je nu op: geef dit onmogelijke werk dan uit handen, Hem in handen! Hoe functioneert het geloof dan? Door op Christus alleen te steunen.

De toepassing: verlang jij naar een rein hart?

DAG 4: MOETEN GELOVEN

Handelingen 16:25-31

Als Paulus en zijn helper in de gevangenis van Filippi zitten, kunnen ze het niet laten om lofzangen voor God te zingen, midden in de nacht. Wat een wonderlijke ervaring moet dit voor de andere gevangenen zijn geweest!

God antwoordt door een aardbeving. De cipier wordt wakker en ziet dat de gevangenis geen gevangenis meer is, omdat alle deuren openstaan. Dit kost hem zijn baan, misschien wel zijn leven. Dus wil hij er liever zelf een eind aan maken. Maar Paulus weet dit te verhinderen. Bevend knielt de cipier voor de apostel neer en vraagt: 'Wat moet ik doen om zalig te worden?' Het antwoord luidt: 'Geloof in de Heere Jezus Christus.'

Hoe kan Paulus dit nu toch zeggen tegen zo'n heiden? Die man kan toch helemaal niet geloven, of wel? Is het niet een zinloze oproep?

Remonstranten van vroeger en nu concluderen uit de oproep van Paulus dat een mens blijkbaar zelf kan kiezen voor geloof. Hun tegenstanders zeggen vervolgens: tegen

geestelijk dode zondaren moeten we maar niet zeggen: 'Geloof in de Heere Jezus Christus.'

Maar beide 'oplossingen' zijn fout. We mogen doen wat Ezechiël deed (Ezech. 37:1-10): tegen doden preken. En God alleen geeft de oplossing!

Zing jij wel eens de lof van God, zodat anderen het horen?

DAG 5: WIE IS JEZUS?

Handelingen 16:32-40

Geloof is onmisbaar. Niet alleen voor de cipier in Filippi, zoals we gisteren zagen, maar ook voor jou. Niet zomaar geloof, maar geloof 'in de Heere Jezus Christus'. Om dit geloof te kunnen beoefenen, moest hij en moet jij weten Wie deze Jezus is. Daarom spreekt de Bijbel over Hem. Heel de Bijbel gaat over Hem: Zijn werk, Zijn leer en Zijn betekenis voor het menselijke geslacht. Daarom lezen we meteen na de oproep van Paulus aan de cipier ook: 'zij spraken tot hem het woord des Heeren.'

In een onbekende Jezus geloven is onmogelijk. Je volle vertrouwen op Hem stellen terwijl je over Hem alleen wat vage geruchten weet, is ook uiterst moeilijk. Het komt in de Bijbel een enkele keer voor dat mensen alleen maar van horen zeggen iets over Jezus wisten en tóch op grond daarvan in Hem geloven. Toch is het niet de weg die wij hoeven te gaan. We hebben toch heel de Schrift!

Goed onderwijs is belangrijk. God wil dat we niet onbewust, zonder verstand, geloven. Hij wil ons verstand verlichten, ons geweten aanraken, onze wil ombuigen, ons verlangen om gang brengen. Zo wordt een ongelovige een gelovige, zonder het zelf te hebben gedaan, maar door de verborgen kracht van de Heilige Geest.

Lees Filippenzen 1 vers 29. Welke twee gaven had God aan de cipier en de andere gelovigen in Filippi geschonken? Wil jij ze ook hebben?

DAG 6: VIJFDUIZEND WERKDAGEN

Handelingen 19:15-20

Als we aan de orde stellen dat het geloof behalve een opgave ook een gave is, kan dit je moedeloos maken. Wat kun je er dan zelf nog aan doen om te delen in het geloofsleven? Maar voordat je aan dit moedbenemende gevoel toegeeft, is het goed om eens de vraag onder ogen te zien: wil ik eigenlijk wel dat geloofsleven leven? Of wil ik alleen maar de hel ontvluchten? Mijn hachje veiligstellen met een entreekaartje naar de hemel en ondertussen hier en nu mijn eigen gang gaan?

In Efeze kozen de heidenen er echt niet voor om de consequenties te trekken uit de geloofskeuze. Daarom is ongeloof best te verklaren en te begrijpen. Des te wonderlijker is het dan wat de verzen 18 en 19 ons vertellen. Gelovigen in Efeze beleden hun zonden. Deed jij dat wel eens, ook voor de mensen wanneer dat nodig was? En wil jij grote schoonmaak houden in je boekenkast, computerfiles, internetconnecties, enzovoort? Dat

deden de gelovigen in Efeze: alle slechte boeken, alle geestelijke vuilnis verbrandden ze. Ook al was het met een waarde van 50.000 zilveren penningen, het loon voor vijftigduizend dagen werken...! Wil jij dit geloofsleven? Nee, hè! Kijk, daarom is almachtige genade nodig.

Geloof krijgen kost niets. Geloof in praktijk brengen kost alles.

DAG 7: GELOOF, EEN GESCHENK

Handelingen 28:23-31

Paulus doet in Rome álles wat hij kan om zijn volksgenoten tot de geloofsovergave in de gekomen Verlosser te brengen. Het resultaat staat in vers 24: sommigen geloofden wel wat gezegd werd, en sommigen geloofden niet...

Als jij tot nu toe ongelovig bent gebleven, is dat niet Gods schuld. Als jij hebt leren geloven, is dat niet jouw werk of verdienste, niet jouw wijsheid of keuze. Ik schrijf voor je over wat we in de Dordtse Leerregels 3,14 belijden: Het geloof is een gave van God. Niet omdat het door God aan de vrije wil van de mens wordt aangeboden, maar omdat het de mens daadwerkelijk wordt meegedeeld, ingegeven en ingestort. Hij werkt alles, zowel de wil om te geloven als het geloof zelf. Wat een heerlijk geschenk van God!

Zo mag ik jou - om geloof te ontvangen - verwijzen naar Hem Die zeer genadig en ontfermend is. Wantrouw Hem niet, maar maak gebruik van de door Hem gegeven middelen. En smeeek Hem, terwijl je gewetensvol gebruikmaakt van de door Hem gegeven middelen, om het grote geschenk: geloof in Zijn Zoon!

Dagelijks werk: blijf de Heere maar lastig vallen met bidden om ontferming!